

Indenrigsministeriet ved Viborg Landsoverretsdøm af 10de Marts 1862, som stadfæstede vedkommende Underretsdøm, paa det Offentliges Vegne kjendt berettiget til at ophæve den Aarhus By ifølge Patent af 8de Januar 1651 og dertil sig sluttende Kongeligt Skjøde af 11te August 1664 og senere Confirmationer og Fornhæfter paahvilende Mølletvang, imod at der til Eieren af Aarhus Vandmølle for det Tab, han derved maa antages at lide, af Statskassen udredes Erstatning efter uvillige af Retten udmeldte Mænds Skjøn, hvorved vil være at tage et passende Hensyn til, at Møllens Eneret ikke omfatter Maling til Udførsel, og at den Aarhus By ifølge Forening af 16de Februar 1695 og Højesteretsdøm af 3die November 1814 tilkommende Maletaxt ophæves samtidig med Mølletvangen. Da Ministeriet ikke fandt Anledning til at appellere denne Døm, og da man fra Mølleeieren modtog en Erklæring, hvori han udtrykkelig renoncerede paa Appel, blev det under 15de September 1862 overdraget Kammeradvokaten at foranstalte det Fornødne til Udmeldelse af Skjønsmænd for at erholde Erstatningsbeløbet. fastsat. Ibet man saaledes maatte forudsætte, at der muligen inden Udløbet af Finantsaaret 1862—63 kunde blive Spørgsmaal om Udredelsen af den omhandlede Erstatning, blev der dertil paa det ovennævnte Tillægsbevillingsforslag opført et calculatorisk Beløb af 25,000 Rb., nemlig det samme som det, der efter den paa Indenrigsministeriets Foranstaltning forinden Loven af 15de April 1855 optagne Skjønnsforretning vilde tilkomme den Paa-gjældende i Erstatning, naar der toges Hensyn til den Fordeel, Mølleeieren vinder ved Maletaxtens bortfalden.

Rigsdagen fandt paa Sagens daværende Standpunkt ikke Anledning til at bevilge Beløbet; senere har man imidlertid fra Kammeradvokaten modtaget Udskrift af den i Henshold til Ministeriets Skrivelse af 15de September 1862 optagne Skjønnsforretning, ved hvilken Erstatningens Størrelse er fastsat netop til det ovennævnte Beløb af 25,000 Rb. Denne Skjønnsforretning kunde Ministeriet dog ikke finde fyldestgørende, og man annodebe derfor Kammeradvokaten om at lade Forretningen continuere og derunder forelægge Skjønsmændene specielle Dvæstioner, sigtende til nærmere at motivere det afgivne Skjøn. Omtrent samtidig hermed modtog man Indberetning om, at Mølleeieren havde stævnet til Overfjøn. Paa Udsaldet af dette Overfjøn, til hvis Afholdelse Skjønsmændene ifølge Kammeradvokatens seneste Skrivelse af 9de Juli 1863 ere udmeldte, beroer for Tiden Sagens Afgjørelse, og det eventuelle Erstatningsbeløb, hvis Størrelse saaledes endnu ikke bestemt kan opgives, opføres derfor atter her med et calculatorisk Beløb, hvilket man under Hensyn til, at der saaledes saavel af Ministeriet paa det Offentliges Vegne som af Mølleeieren er gjort Indsigelse imod Underfjønnsforretningen, af Forstnævnte for mulig at faae Erstatningen nedsat, af Sidstnævnte for at faae den forhøjet, har fundet det rettest paant at ansætte til de tidnævnte 25,000 Rb.

ad 3. Ved Højesteretsdøm af 14de April 1863 er Veivæsenet blevet tilpligtet at betale Gierne af Høstebro Storebro, Kammerraad, Procurator Nejsdorff og Kjøbmand Gunst i Erstatning for Tab af Brokorn og Bropenge af bemeldte Bro, der i 1855 blev overtagen af Veivæsenet 3,753 Rb. 55 f.
 med Renter tilsammen 4,714 Rb. 7 f.
 i Salair for Udførelsen for Landsoverretten og Højesteret af denne særdeles vidtløftige Sag samt for Udlæg herved er betalt Kammeradvocaten 654. — 94 —
 5,369 Rb. 5 f.

ad 4. Dette Beløb er udbetalt i Godtgjørelse for Portoudgifter for Finantsaaret 1862—63 til Bestyrerne af Redningsvæsenet i Nørrejylland, Justitsraad Claudi og paa Bornholm, Consul Hjorth, nemlig 164 Rb. 51 f. til Justitsraad Claudi og 11 Rb. 94 f. til Consul Hjorth, ifølge de fra dem modtagne Fortegnelser.